

[Friis-Skotte.]

Konsekvenserne mest overskuelige Løsning. Der vil for Skibsfarten, Landbruget og Fjordfiskeriet opnaas ganske det samme som ved Forslaget om Skibsfartsslusen ved Thyborøn, og Thyborønboerne vil kunne faa fast Hjem med lige saa god Adgang til Fiskeri i Hanstholm. Bundforholdene ved Hanstholm er langt bedre end ved Thyborøn, og det vil være af stor Betydning for Staten ikke at skulle vedligeholde en Havn og et Sejløb paa et Sted, hvor det kun med store økonomiske Ofre har været muligt at opretholde Anlæggene, og hvor man nu staar over for at skulle ofre 68 Mill. Kr. for at kunne bevare Forholdene, som de er. Udgiftsmæssigt staar Forslaget om Dæmningen ved Thyborøn i Forbindelse med en Kanal fra Hanstholm til Limfjorden og Forslaget om Lukning ved Thyborøn med Sluseanordningerne maaske omtrent lige, naar Hensyn tages til, at der formentlig vil blive ydet Beboerne i Thyborøn Støtte i Anledning af Havnens og Byens Nedlæggelse, men man opnaar ved Gennemførelse af den førstnævnte Løsning, at Thyborønsspørgsmaalet er afgjort for al Fremtid uden Mulighed for kommende Overraskelser.

Et Medlem, en radikal Landstingsmand, ønsker at bevare og konsolidere de nuværende Forhold ved Thyborøn; er dette ikke muligt, ønskes en Kanal ved Hanstholm.

Et andet Medlem, Repræsentant for Harboøre, ønsker at bevare de nuværende Forhold; skulde dette ikke være gennemførligt, foretrækkes Forslaget om Sluseanlæg ved Thyborøn.

Et tredje Medlem, Fiskeridirektøren, mener af Hensyn til Fiskeriet i Limfjorden, at man ved passende Sikringsforanstaltninger bør søge længst muligt at opretholde den frie Ind- og Udstrømning mod Vest.

Endelig har et Medlem, Hr. Fibiger, der ved Kommissionens Afslutning var udnævnt til Minister, ikke ønsket at deltage i Indstillingen. Folketingsmand Fibigers Stilling til Forslagene vil jo nu kunne erfares her i Rigsdagen.

Som det vil ses af denne Gennemgang af Kommissionens Betænkningen, er det Flertal i Kommissionen, den højtærede Minister paaberaaber sig og støtter sig til, i Virkeligheden et Mindretal paa 8 Medlemmer. Alle øvrige Medlemmer ønsker Limfjorden aaben mod Vest, deriblandt de politiske Repræsentanter for Konservativ, Radikale og Socialdemokrater, og skulde disse Repræsentanter faa Tilslutning fra deres Partier her paa Rigsdagen i dette Spørgsmaal, er det jo

muligt, som den højtærede Minister udtalte i sin Forelæggelsestale, at disse Anskuelser kan foraarsage, at det viser sig, at der er andre Hensyn at tage end dem, der har været grundlæggende for Ministerens Fremsættelse af nærværende Forslag, Hensyn, som kan gøre det ønskeligt at følge andre Veje, og jeg gaar da ud fra, at den højtærede Minister er parat til at samarbejde med det Udvalg, som jeg forudsætter vil blive nedsat, om at finde den bedste Løsning med Hensyn til at bevare Limfjorden aaben mod Vest.

Der var jo det ejendommelige ved den højtærede Ministers Forelæggelsestale, at Ministeren meget indgaaende behandlede og meget stærkt gik imod nogle Anskuelser, fremsat af et enkelt Medlem inden for det tekniske Udvalg, Overingeniør Bondesen i Thyborøn, angaaende Muligheden for at opretholde Thyborønkanalen med fri Ind- og Udstrømning. Overvejelserne findes i den trykte Betænkningens Hovedbilag II, afgivet i Juli 1941, men er mærkeligt nok ikke optaget af noget Medlem af Kommissionen, end ikke af Fiskeridirektøren, med hvis Ønske om fri Ind- og Udstrømning de i øvrigt er sammenfaldende.

Den højtærede Minister motiverede sin Omtale af disse Overvejelser med den Omstændighed, at de har vundet Genklang hos den lokale Befolkning, og det er jo rigtigt nok. Overalt paa de Møder, der har været holdt i Limfjordsegnene og ogsaa her i København, har Overingeniør Bondesens Overvejelser været Grundlag for Diskussionen i Forbindelse med Forslagene i Betænkningen. Jeg lægger ikke Skjul paa, at disse Overvejelser ogsaa inden for mit Parti her paa Rigsdagen har vakt Opmærksomhed, og jeg vil derfor tro, at vi ogsaa i Udvalget kommer til at beskæftige os med dem i Forbindelse med de øvrige Forslag til Løsning af Thyborønspørgsmaalet.

Overingeniørens Planer gaar kortelig ud paa følgende. Han vender tilbage til det tekniske Udvalgs Undersøgelser og Overvejelser, der endte i 1937 med, at Forslag om hel eller delvis Lukning med Dæmning, eventuelt Sluser, fremsattes, og siger, at man dengang overvejede som Løsning at sikre den nuværende aabne Kanal med fri Ind- og Udstrømning ved Bygning af to Havmøler, en paa hver Side af Kanalen. Udvalget nærrede visse Betæneligheder med Hensyn til Virkningen af de nævnte Foranstaltninger. Disse Betæneligheder var: for det første Tvivl om, hvorvidt Bygning af en søndre Havmøle vil frembringe Tilsanding ud for Thyborøn By, og for det andet Ængstelse for, at Strømmen vil frem-